

An abstract painting with a vibrant, textured surface. The dominant colors are bright blue and cyan, with streaks of yellow, orange, and red. A central, dark, somewhat indistinct figure or shape is visible, possibly representing a person or a creature. The overall style is expressive and dynamic, with visible brushstrokes and a sense of movement.

DROGĄ POKORY

**Droga krzyżowa
ostrowskich środowisk twórczych
2020**

DROGĄ POKORY

Droga krzyżowa
ostrowskich środowisk twórczych
2020

Ostrów Wielkopolski 2020

Drogą pokory. Droga krzyżowa
ostrowskich środowisk twórczych 2020
pod redakcją Małgorzaty Judy-Mieloch

Korekta
Małgorzata Juda-Mieloch

Reprodukcje w książce i na okładce
Magda Kuczma „Droga krzyżowa”

Projekt typograficzny,
projekt okładki, łamanie
Tomasz Mieloch

Dofinansowano ze środków
Powiatu Ostrowskiego
i Gminy Miasto Ostrów Wielkopolski

Wydawca
Wydawnictwo Republika Ostrowska
ul. Kościelna 4/4
63-400 Ostrów Wielkopolski

ISBN 978-83-64715-38-9

Tylko pokora zdobywa świat.
kardynał Stefan Wyszyński

Proboszcz konkatedry
ks. kanonik Krzysztof Nojman,
duszpasterz diecezjalny środowisk twórczych
ks. Marcin Kierzek
i ostrowskie środowiska twórcze
zapraszają na

Mszę Świętą i drogę krzyżową

w Niedzielę Palmową
5 kwietnia 2020 roku o godzinie 18.45
(Msza Święta o godzinie 18.00)
do konkatedry pw. św. Stanisława
Biskupa i Męczennika
patrona miasta

**Prowadzenie nabożeństwa drogi krzyżowej
oraz przewodniczenie Mszy Świętej
ks. biskup Łukasz Buzun**

Organizatorzy dziękują za pomoc
Beacie Klimek Prezydent Ostrowa Wielkopolskiego
i Pawłowi Rajskiemu Staroście Ostrowskiemu

Modlitwa powszechna

✠ „Ozdobą waszą niech nie będzie to, co zewnętrzne, trefienie włosów, złote klejnoty lub strojne szaty, lecz ukryty wewnętrzny człowiek z niezniszczalnym klejnotem łagodnego i cichego ducha, który jedynie ma wartość przed Bogiem” (Pierwszy List św. Piotra 3,3-4). Prośmy Pana za Kościół, by całe jego posłannictwo było na wzór Jezusa, by wola Boża mogła zostać wykonana, a Bóg został wywyższony przez chrystusowe życie pełne pokory.

✠ Święty Paweł Apostoł w Liście do Filipian wskazuje: „Chrystus Bóg-człowiek wzorem pokory”. Prośmy Pana za naszą ojczyznę, by dążyła wytrwale za Chrystusem, broniąc zawsze tych wartości, które nadają sens ludzkiemu życiu.

✠ Papież Franciszek uczy, że „droga do pokory prowadzi przez upokorzenia”. Módlmy się za kapłanów, za obecnego wśród nas księdza biskupa Łukasza, aby wpatrzeni w śmierć Jezusa i całą Jego drogę upokorzenia obrali ją jako swoją drogę, którą Bóg wskazuje im, aby każdego dnia iść do przodu.

✠ „Mieście oczy szeroko otwarte na piękno otaczającego świata i drugiego człowieka” – prosił nas święty Jan Paweł II. Prośmy Pana za twórców piękna materialnego we wszelkich dziedzinach sztuki, by ich dar tworzenia czynił nasze chrześcijańskie życie bogatszym i pełnym bliskości Boga-Stwórcy.

✠ Papież Franciszek wzywa nas: „Patrzmy na Maryję i patrzmy na Józefa. I prośmy o łaskę pokory”. Prośmy Pana za zmarłych animatorów naszego środowiska twórczego, by Pan przyjął ich do swego królestwa.

✠ Kardynał Wyszyński powiedział: „Powszechnie mówi się, że czas to pieniądz. A ja wam powiem: czas to miłość! Bo my wszyscy, jak tu stoimy, jesteśmy owocem Ojcowej miłości”. Prośmy Pana za nas tu zgromadzonych, aby umacniał wszystkie nasze poczynania, wiedząc, że „Bóg nie przestaje nas miłować, a całe nasze życie tyle jest warte, ile jest w nim miłości”.

Bogumiła Gruszczyńska-Kozan

Wstęp

Stojąc u początku drogi krzyżowej, przypominamy sobie, że tę drogę jako pierwszy przemierzył nasz Zbawiciel. Dzisiaj z Jego ust w naszym kierunku płyną słowa: „Jeśli kto chce pójść za Mną, niech weźmie krzyż swój i niech mnie naśladować”. Nie jesteśmy pierwszymi ani ostatnimi, którzy tych słów słuchają, wielu przed nami w duchu wiary i zawierzenia odpowiedziało pozytywnie na zawołanie Pana i zapewne wielu po nas takiej odpowiedzi też udzieli. Jednak stając na tej drodze, nie oglądamy się za siebie ani nie spoglądamy daleko w przód, stajemy w tym momencie historii ludzkości, naszego narodu i naszej osobistej jako powołani do pójścia za Mistrzem tacy, jacy jesteśmy, żeby stawać się „innymi”. Żeby odrzucić wzory, jakie proponuje nam świat, i nawracając się, rozpoznawać, jaka jest dla nas woła Boża, co właściwie jest naprawdę dobre, „co Bogu przyjemne i co doskonałe” (Rz 12,2).

Sługa Boży kard. Stefan Wyszyński uważał, że wielkość człowieka związana jest także z wielkością jego przeżyć. Pisał, że tworzą one duchową sylwetkę, „im są głębsze, tym bardziej człowiek zbliża się do obrazu Boga. Bóg, przez wielką miłość ku nam, wypisał na naszej duszy swoje oblicze”. Właśnie na drodze pokornej refleksji, że warto ponieść trud, która wyrasta z pracy nad sobą, miłość Boża zbliża się do naszych wyborów i postaw, odbija swoje Oblicze w naszej duszy i na naszych twarzach. Nie oglądając się na innych, bierzmy więc swój krzyż codziennej odpowiedzi na Boże powołanie i idźmy odważnie za Chrystusem.

bp Łukasz Buzun

Kochajmy Pana
Karol Kopiec – organista

Wprowadzenie

Droga krzyżowa to droga pokory. Idzie nią Bóg a zarazem człowiek. Choć ten człowiek jest Bogiem, to jednak, jak pisze święty Paweł, „uniżył samego siebie, stając się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej (Flp 2,8)”.

Skoro drogę krzyżową przemierzył sam Bóg, to tym bardziej powinien przemierzyć ją człowiek, może nie tyle fizycznie, co duchowo. Chrystus w każdym kroku tej drogi ukazuje swoją pokorę. Czyni to, między innymi, przyjmując krzyż, pocieszając swoją Matkę i płaczące niewiasty czy też przyjmując obelgi ze strony tłumu, oprawców i lotrów.

Niech i nasza droga będzie drogą pokory: drogą wyzbycia się swojego egoizmu, udzielenia pierwszeństwa Bogu oraz przyjęcia Jego świętej woli względem nas i naszego życia.

ks. Krzysztof Nojman
proboszcz

Anton Bruckner: *Locus iste*
Chór Nauczycielski im. S. Wiechowicza
pod dyrekcją Janusza Lipińskiego

Stacja I PAN JEZUS NA ŚMIERĆ SKAZANY

Wyrok zapadł. Przed trybunałem Pilata Jezus został skazany na śmierć. Przedtem Pilat zapytał Jezusa: „Czy Ty jesteś królem żydowskim?”, na co Pan odpowiedział: „Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu”. Wtedy rzekł do Niego Pilat: „Cóż to jest Prawda?”.

W rozważaniu drogi krzyżowej Prymas Tysiąclecia kard. Stefan Wyszyński napisał: „Uczynię postanowienie, aby w mych myślach, słowach, uczuciach, pismach nie było zuchwalej odpowiedzi i zuchwałego wyroku na Chrystusa. Uczynię wszystko, aby poznać Prawdę”.

✠ Panie Jezu, wyproś mi łaskę, abym nie wydawała wyroków bez poszukiwania rzetelnej odpowiedzi na pytanie, co to jest Prawda.

Zmiłuj się nad nami, Panie!

Ewa Kotowska-Rasiak
dziennikarka, fotograf

Ernest Bryll (słowa), Włodzimierz Korcz (muzyka): *Dotknął nas*
Małgorzata Puchalska – śpiewaczka
Przemysław Olek – pianista

Stacja II PAN JEZUS BIERZE KRZYŻ NA SWE RAMIONA

Największa miłość jest na krzyżu.
Ręce wysoko wyciągnięte, głowa opadła, oczy przymglone.
Jezu, Ty dla mnie siedleś wśród tłumu, krzyż ciężył strasznie.
Szydercze miny, pluty, kopany, tłum zajadliwy.
A jeszcze wczoraj byleś kochany.
Gdzie trędowaci, których uzdrawiałeś?
Kobieta, którą kamienowano. Palmy rzucono pod Twoje nogi.
Gdzie oni wszyscy. Gdzie, ach, mój Panie.
Wybaczasz wszystko. Zdradę Judasza, zaparcie się Piotra.
Oczami tęsknymi szukasz swej Matki.
Boleść na twarzy. Matka i Syn.
Jak trudno, Jezu, iść dziś za Tobą.
Odwagi mało. Patrzę: krzyż.
Wołam: mój Jezu, daj mi odwagę!
Największa miłość jest na krzyżu.

✠ Zmiłuj się na nami, Panie!

Halina Lisoń
pracownik administracji szkolnej, poetka

Karol Antoniewicz: *W krzyżu cierpienie*
Katarzyna Weiss – flecistka
Karol Kopiec – organista

Stacja III PIERWSZY UPADEK PANA JEZUSA

„On sam dźwigając krzyż, wyszedł na miejsce zwane Miejszem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota” (J 19,17).

Brzemie krzyża przygniotło Jezusa do ziemi; upadł, popychany przez żołnierzy. Pokorny i cichy poddał się ludzkiej przemocy, złości i nienawiści. My czasem dziwimy się, nawet gorszymy „słabością” Boga, Jego zgodą na poniżenie. Zastanawiamy się, dlaczego nie spełnia naszych próśb, które zanosimy w modlitwach. Czy nie chce? Nie może? Czy w ogóle nas słyszy? Tymczasem Pan pozostał wierny swej miłości do Ojca i ludzi.

Buntujemy się przeciw konieczności upadku. Nie zgadzamy się na bolesne zetknięcia z ziemią, które zabierają nam pewność siebie. Zachowujemy się tak, jak byśmy zapomnieli, że właśnie z upadku, poniżenia Jezus daje nam największą łaskę – nasze zbawienie.

Grzeszymy, ale to Bóg przychodzi nam z pomocą, bo grzech i upadek może wywołać w nas skruchę i pokorę. Bóg nam przebaczy, a dobre skutki pozostaną.

✠ Panie, spraw, byśmy byli pokornego serca, a świat rozpoznał Twą Boską potęgę.

Zmiłuj się nad nami, Panie!

Jerzy Kania
muzyk, prezes Ostrowskiej Orkiestry Koncertowej

IV

Giulio Caccini: *Ave Maria*
Piotr Zieleziński – trębacz
Karol Kopiec – organista

Stacja IV
PAN JEZUS SPOTYKA SWĄ MATKĘ

Dobrze jest czekać w milczeniu ratunku od Pana.
Lm 3,26

Pobożna tradycja chrześcijańska każe nam widzieć Maryję – najczulszą z matek – tuż obok Syna, który z trudem dźwiga brzemię krzyża. Ledwie żywa z boleści dzieliła jego Mękę. Patrzyła na cierpienie i nie mogła mu pomóc. Mieli kilka chwil, by w milczeniu pobyć ze sobą. Bez słów. Bez gestów.

✦ Jezu, Ty, Pierwszy Pocieszyciel, potrzebowałeś teraz pociechy na swej krzyżowej drodze. Twoja Matka musiała przyjść i dodać Ci sił.

Maryjo, Pocieszycielko strapionych, chcę uczyć się od Ciebie miłosiernej i milczącej obecności przy tych, którzy cierpią. Naucz nas, Pani, wiernie iść za Chrystusem i być pokornym w posłuszeństwie Bogu.

Zmiłuj się nad nami, Panie!

Włodzimierz Grabowski
dyrektor Biblioteki Publicznej im. Stefana Rowińskiego

Karol Wojtyła (słowa), Włodzimierz Korcz (muzyka): *Jej miłość*
Małgorzata Puchalska – śpiewaczka
Przemysław Olek – pianista

Stacja V
SZYMON CYRENEJCZYK
POMAGA NIEŚĆ KRZYŻ JEZUSOWI

Panie Jezu, Szymona z Cyreny przymuszono do niesienia krzyża, a my chcemy wziąć go dobrowolnie, nieść razem z Tobą i ofiarować Ojcu Niebieskiemu na przebłaganie za grzechy nasze i niegodziwości świata. Ale czy jesteśmy gotowi nieść swój krzyż drogą pokory tak, jak nieśli go święci? Czy rozumiemy, że to jest nasza osobista historia zbawienia? Czy mamy świadomość, że Bóg nas próbuje przez cierpienia, by mógł nas wywyższyć w stosownej chwili tak, jak wywyższył Szymona łaską wiary? Czy jesteśmy gotowi pomagać drugiemu człowiekowi, aby jego krzyż nie był zbyt ciężki? Czy jesteśmy gotowi nieść krzyż naszej Ojczyzny, jak czynił to kard. Stefan Wyszyński? Czy jesteśmy gotowi nieść krzyż współczesnego świata, by w ten sposób go ocalić? Za ks. Antoniewiczem wołamy: „W krzyżu cierpienie, w krzyżu zbawienie, w krzyżu miłości nauka”.

✠ Panie, pomóż nam nieść własny krzyż mocą Twojej miłości. Naucz nas zdążać do Królestwa Niebieskiego drogą pokory i daj nam serce gotowe do pomocy innym. Matko Bolesna, wstawiaj się za nami.

Zmiłuj się nad nami, Panie!

Irena Dutkowska
prezes Stowaryszenia
Konferencji św. Wincentego à Paulo

VI

Jacob Arcadelt: *Ave Maria*
Chór Nauczycielski im. S. Wiechowicza
pod dyrekcją Janusza Lipińskiego

Stacja VI ŚWIĘTA WERONIKA OCIERA TWARZ JEZUSOWI

Wieść niesie: tyś kobietą, co dotknęła Pana
Przez dotyk się zabliznia Twa krwotoczna rana

Moc uchodzi z Pana, człowieka uzdrawia
Wiara, co czyni cuda, i wiara, co zbawia

Wiara, co cię zawiedzie na Via Dolorosa
Zwiewna chusta z bisioru spoczywa na włosach

Zobaczysz Pana z krzyżem na ramionach
Twarz bólu i cierpienia we krwi ubroczonea

Chustę z bisioru kładziesz na twarz udręczoną
Chusta odjęta z twarzy jest pierwszą ikoną

Prawdziwym obrazem Boga, co zbawia człowieka,
By w sumieniu czuwał i na Boga czekał.

✠ Zmiłuj się nad nami, Panie!

Wojciech Gawłowski
poeta

VII

Maksymilian Matuszewski: *Światło i cień*
Robert Matuszewski – saksofonista
Maksymilian Matuszewski – gitarzysta

Stacja VII PAN JEZUS UPADA POD KRZYŻEM PO RAZ DRUGI

Panie Jezu, w moim życiu również zdarzają się chwile, kiedy wszystko wydaje się zbyt trudne. Dziękuję, że przypominasz mi, iż zarówno upadek, jak i powstanie są częścią mojego życia. Napelnij moje serce odwagą, abym zamiast użalania się nad sobą pokładał nadzieję w Bogu. Naucz mnie być bardziej świadomym i nie ulegać rozgoryczeniu w obliczu czegoś, co wydaje się porażką.

✠ Pomóż mi uwierzyć, że jesteś ze mną zawsze i wszędzie, a zwłaszcza w chwilach upadku. Przebac mi, kiedy tracę nadzieję i poddaję się rozpacz. Pomóż mi odnaleźć pokój oraz chęć towarzyszenia bliźnim w podobnych sytuacjach.

Proszę, ofiaruj mi swoją pomocną dłoń, abym nie popadł ponownie w moje dawne grzechy. Umocnij mnie, abym wiernie i z pokorą wypełniał to postanowienie.

Zmiłuj się nad nami, Panie!

Monika Rzegocińska-Wiącek
Marek Wiącek
artyści, konserwatorzy zabytków

VIII

Stacja VIII PAN JEZUS POCIESZA PŁACZĄCE NIEWIASTY

Po wielokroć cierpiałeś, ale niosłeś swój krzyż z godnością i siłą, nie zwątpiłeś w Boga Ojca. Płaczące niewiasty. Taki zwykły, ludzki odruch współczucia, wrażliwości na ból i cierpienie umęczonego człowieka. Ze zdziwieniem słuchały Twoich słów: „Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi!”. Czy rozumiały? Panie Jezu, gdy widzimy cierpiących, wspieramy ich słowem, czynem, modlitwą, lecz gdy znika wszelka nadzieja, płaczemy z bezsilności. Jak czasem trudno przyjąć Bożą wolę.

Życiem swoim naśladowałaś Jezusa, cierpiałaś wiele, lecz niosłaś swój krzyż w milczeniu, z modlitwą na ustach, z różańcem w ręku, z pokorą w sercu, bez słów skargi. Byłaś cichym, wiernym Bogu wojownikiem. Teraz, gdy czekasz na zmartwychwstanie, ja znalazłam się wśród kobiet z Jerozolimy, a Jezus mówi do mnie: „Niewiasto, nie płacz nade mną, lecz nad sobą”.

✠ Dziś proszę, pociesz mnie, Panie. Pomóż dostrzegać to, co najważniejsze, i z pokorą przyjmować nieuniknione.

Zmiłuj się nad nami, Panie!

Danuta Walczak
nauczycielka, chórzystka,
prezes Chóru Nauczycielskiego

IX

Ennio Morricone: *Gabriel's Oboe*
Włodzimierz Błoch – klarnecista
Karol Kopiec – organista

Stacja IX TRZECI UPADEK PANA JEZUSA

Nauka o misterium – mistagogia – każe nam myśleć o Jezusowym upadku jak o czymś wzniosłym, eschatologicznym w swym wymiarze, zatem nieosiągalnym dla zwykłego życia. Tymczasem zgięte pod ciężarem krzyża kolana są tak materialne, bezpośrednie, w końcu – znajome... To Bóg-człowiek upada, nie jest w stanie dłużej znosić bólu, iść, nieść, podolać gehennie. Cierpienie jest jak gaz, nie ma znaczenia, ile wpuścisz go do pomieszczenia – i tak wypełni całą powierzchnię. Jezus cierpiał w pełnym wymiarze – my... nierzadko również. Ale On się podniósł, mamy więc świadka na wyciągnięcie ręki. Był tam, gdzie nie ma światła, i zwyciężył! Pokazał, że granice należy zamienić na bezkresny horyzont!

✠ Jezu, nakreśl mi, błagam – gdzie rzeczywistość styka się z nieskończonością. Naucz, jak podnosić się z posadzki i widzieć rzeczywistość mierzoną ekonomią Bożej miłości, zatem dalekością, wolną od małostkowego – tu i teraz. Pokaż mi, Panie, jak nieść krzyż, by nie stał się destrukcyjnym ciężarem, lecz słodkim bólem zrozumienia.

Zmiłuj się nad nami, Panie!

Magda Kuczma
malarka, projektantka, dziennikarka

X

Ave Maria

Małgorzata Handke – skrzypaczka

św. Efrem (słowa), J. Gałuszka (opracowanie):

Zawitaj, Ukrzyżowany

Zespół wokalny Mocni Duchem pod dyr. Małgorzaty Puchalskiej

Stacja X PAN JEZUS Z SZAT OBNAŻONY

Grzeszne ręce zerwały szaty z Twego świętego ciała. Pozbawiono Cię, Jezu, nawet tych kilku kawałków płótna. Zdarto resztki człowieczeństwa z Syna Bożego, który przyszedł na świat z miłości do ludzi i dla tej miłości gotów był znieść poniżenie i ogromne cierpienie. Jezus to wszystko przyjmuje, aby wynagrodzić za naszą pychę, chciwość i by nas uczyć naśladować Go, iść za Nim. Jakże łatwo mówić o tym, że się chce iść za Nim... Jakże jednak wiele trzeba oddać, żeby naprawdę z wielką pokorą pójść za Nim.

✠ Naucz nas, Panie Jezu, rozumienia tego, co to znaczy pójść za Tobą w pokorze i miłości. Ile trzeba oddać, by móc Ciebie, Jezu, naśladować.

Zmiłuj się nad nami, Panie!

Dariusz Suski
animatore kultury, katecheta, aktor

XI

Adam Kraska (słowa), Małgorzata Puchalska (muzyka): *Ulysses*
Małgorzata Puchalska – śpiewaczka
Przemysław Olek – pianista

Stacja XI
PAN JEZUS DO KRZYŻA PRZYBITY

Zrobiono spektakl
z umierania
współodczuwający
przybici konaniem
z daleka boli
każdy obraz
cierpiącego
ostatnią deską ratunku
ten obraz
ofiarnej miłości
z pokornym spełnianiem
przeznaczenia

✠ Zmiłuj się nad nami, Panie!

Elżbieta Mikołajczyk
nauczycielka, poetka

XII

Feliks Nowowiejski: *Parce Domine*
Chór Nauczycielski im. S. Wiechowicza
pod dyrekcją Janusza Lipińskiego

Stacja XII PAN JEZUS UMIERA NA KRZYŻU

Żyd zamknął stragan
czuć paschalnego baranka woń z rusztu
kupcy ze wschodu kłócą się o złamanego prutaha
czarna mgła kurtyną zasłania słońce
śmierć błąka się jak suchy krzew miotany wiatrem
zwyczajny dzień jak milion pruderyjnych oddechów
a coś dźga w nerw duszy i mówisz zapomnę
śmierci co dzień tysiące
nie zobaczę biedy niewinnej wokół zawsze
nie usłyszę zelżywości na każdym kroku tyle
ramion nie wzruszę mnóstwo mnie już nie wzrusza

umarł z ziemią drgającą z umarłymi powstałymi z grobów
tylko twego serca nic nie zatrząsie
ciągle zdobywasz budujesz przedłużasz
a życie możesz tylko pogłębić
miłością krzyżową kocha szalenie
nie pozwoli ci umrzeć dłużej niż na trzy dni

✠ Zmiłuj się nad nami, Panie!

ks. Adam Kraska
poeta

XIII

Robert Matuszewski (muzyka): *Umywam ręce*
Robert Matuszewski – saksofonista

Stacja XIII PAN JEZUS ZDJĘTY Z KRZYŻA

Dokonało się. Jezus oddał ducha w ręce Ojca. Zdjęte z krzyża ciało Maryja wzięła na kolana, otulając je swoją miłością. Została przy nim do końca. Zawierzyła Słowu Bożemu. Maryja jest dla nas wzorem Matki. Idźmy jej śladem. Odrzućmy to, co oddala nas od miłości. Czyńmy dobro. Nawet w najtrudniejszych momentach życia nie wolno nam tracić nadziei na dobro. Tak jak powiedział Prymas Tysiąclecia: „Całe nasze życie tyle jest warte, ile jest w nim miłości”.

✠ Boże, pomóż nam w naszej Drodze Pokory zobaczyć w każdym napotkanym człowieku Twoje Oblicze pełne miłości i miłosierdzia.

Zmiłuj się nad nami, Panie!

Wielisława Dankiewicz-Czajka
instruktor teatralny

XIV

Tomaso Albinoni: *Adagio g-moll*
Małgorzata Handke – skrzypaczka

Stacja XIV PAN JEZUS DO GROBU ZŁOŻONY

Stajemy przed kamieniem grobowym jak przed przeszkodą czy też jak przed bramą do odkupienia? Odpowiedzią na to pytanie jest nasz prywatny życiorys. Stając tu jako ludzie wierzący, czy jesteśmy w stanie uwierzyć w to, co obiecywał nam On, który teraz spoczywa za tym kamieniem? Odpowiedzią na to pytanie jest droga wybrana przez każdego z nas. Na pewno jest kręta i pełna zawilości, ale powinniśmy przyjmować to wszystko z pokorą i ufnością. Te dwie cechy powinny być drogowskazem ku zbawieniu i obcowaniu ze Świętymi.

„Tyle jest możliwości i dróg do Boga, ile jest ludzi. Bo Bóg ma inną drogę dla każdego człowieka” – kard. Stefan Wyszyński.

✠ Zmiłuj się nad nami, Panie!

Daniela Moch
nauczycielka

Paweł Moch
animator kultury, scenograf

Marc-Antoine Charpentier: *Te Deum*
Marcin Banaszekiewicz – trębacz
Karol Kopiec – organista

Stacja XV ZMARTWYCHWSTANIE

Jakże wielki jesteś, mój Zmartwychwstały Boże!
Uniżyłeś się w swoim umiłowanym Synu Jezusie,
By w Nim wywyżżyć moją ludzką naturę.
Przechodząc drogę kenozy, po ludzku przegrałeś!
Dziś rozumiem, że ta strata stała się zyskiem, a hańba chwałą.
Wiem, że *pycha z nieba spycha*, a pokorni doświadczają łaski.
Radość z Twojego zmartwychwstania przenika moje serce.
Jezu, pragnę zaczerpnąć u źródła Twojej Paschy,
Z Tobą doświadczyć tego niezwykłego przejścia:
Z ciemności do światła,
Ze smutku do radości,
Z niewoli do wolności,
Ze śmierci do życia w łasce.
Ty żyjesz! I ja pragnę żyć z Tobą!

✠ Zmiłuj się nad nami, Panie!

*ks. mgr lic. Marcin Kierzek
diecezjalny duszpasterz
środków twórczych*

Zakończenie

Ostatnią stacją drogi krzyżowej jest złożenie Jezusa do grobu. Wydawać by się mogło, że wraz z zasunięciem głazu przed grobem Jezusa kończy się historia pokornego Boga-człowieka. Patrząc po ludzku, moglibyśmy się zastanowić, do czego doprowadziła Go ta pokora?

Otóż należy pamiętać, że sercem naszej wiary nie jest złożenie Chrystusa do grobu, ale to, co dokonało się trzy dni później. Przez to, że Jezus „uniżył samego siebie (...), Bóg wywyższył Go nad wszystko (Flp 2,8a.9a)”.

Niech zatem nasza pokora, przejawiająca się w codziennym życiu i postępowaniu, doprowadzi nas do wywyższenia przez Boga. Niech dźwiganie krzyża codzienności będzie dla nas towarzyszeniem Chrystusowi w Jego drodze i przez wiele trudów, niech doprowadzi nas do chwały zmartwychwstania.

ks. Krzysztof Nojman
proboszcz

Thomas Tallis: *If ye love me*
Chór Nauczycielski im. S. Wiechowicza
pod dyr. Janusza Lipińskiego

Moja interpretacja Drogi Krzyżowej nie jest ani przedstawiającym zapisem dosłownego barbarzyństwa, ani abstrakcyjną próbą uniku tego, co bezsprzecznie drastyczne i tragiczne. To raczej balansowanie między sacrum a profanum, czyli całkowicie szczerą ilustracją codzienności. To po prostu zapis życia z jego dramatem i tryumfem. Sporo więc w nim szorstkości, bezkresnego bólu, zapaści wszelkiej, ale też uniesienia, nadziei i tego, co absolutnie niemierzalne, a co w konsekwencji jedynie ważne i słuszne – rzewnej miłości, najprawdziwszego uniesienia w pokorze.

Obrazy są niewielkie, ale ich portatywność celowa – zapewnia bowiem osobiste, kameralne spotkanie. Dopiero ogniskując swoje skupienie na cząstce niewyobrażalnej całości, możemy próbować zrozumieć Wielką Matematyczną Matrycę, którą jest Bóg. Stajemy więc jedynie u progu pojęcia prawdy – a i to wielka dla nas łaska.

Magda Kuczma

Ostrów Wielkopolski, marzec 2020 roku

Droga krzyżowa ostrowskich środowisk twórczych w 2019 roku.
Fot. Ewa Kotowska-Rasiak

Fot. Ewa Kotowska-Rasiak

Fot. Ewa Kotowska-Rasiak

DROGA KRZYŻOWA OSTROWSKICH ŚRODOWISK TWÓRCZYCH

EDYCJA ÓSMA

Rozważania

ks. bp Łukasz Buzun, Wielisława Dankiewicz-Czajka, Irena Dutkowska, Wojciech Gawłowski, Włodzimierz Grabowski, Bogumiła Gruszczyńska-Kozan, Jerzy Kania, ks. Marcin Kierzek, Ewa Kotowska-Rasiak, ks. Adam Kraska, Magda Kuczma, Halina Lisoń, Elżbieta Mikołajczyk, Daniela i Paweł Mochowie, ks. kan. Krzysztof Nojman, Monika Rzegocińska-Wiącek, Dariusz Suski, Danuta Walczak, Marek Wiącek

Czytania mszalne

Bogumiła Gruszczyńska-Kozan, Andrzej Rogalka

Oprawa muzyczna

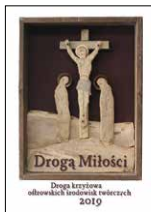
Chór Nauczycielski im. Stanisława Wiechowicza pod dyr. Janusza Lipińskiego; soliści Ostrowskiej Orkiestry Koncertowej pod dyr. Mariana Sikorskiego: Marcin Banaszekiewicz – trębacz, Włodzimierz Błoch – klarnecista, Katarzyna Weiss – flecistka, Piotr Zieleziński – trębacz; zespół wokalny Mocni Duchem pod dyr. Małgorzaty Puchalskiej; Małgorzata Handke – skrzypaczka; Karol Kopiec – organista; Maria Agnieszka Kozanówna – śpiewaczka; Maksymilian Matuszewski – gitarzysta; Robert Matuszewski – saksofonista; Przemysław Olek – pianista; Małgorzata Puchalska – śpiewaczka

Inicjator i koordynator

Andrzej Leraczyk

Organizacja

Andrzej Leraczyk, ks. kan. Krzysztof Nojman, ks. Marcin Kierzek, Janusz Lipiński, Małgorzata i Tomasz Mielochowie, Karol Kopiec, Paweł Moch, Jerzy Kania, Magda Kuczma

DOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW
POWIATU OSTROWSKIEGO
I GMINY MIASTO OSTRÓW WIELKOPOLSKI

wlkp24.info

PATRONAT MEDIALNY

proart

KURIER
OSTROWSKI

ISBN 978-83-64715-38-9